Robin Hood
FLOUR

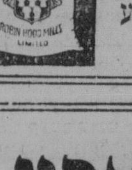

די דאזיקע מעל איז וויסנשאפטלאך געמאלן פון וועסטערן פארמערס ווייץ אין מאדערנע פּרייירי מילן.

גליק און ראכע

סענסאציאנעלער ראמאן
פון א. א.

(פארזעצונג)

— קאפּיטאן, איר זייט עס ? ביי גאט, וואס פאר אן אויפרעגונג איר האט עס איבעראל פאראורזאכט. מען פרייט זיך אזוי וואס אייך איז געלונגען אפּצוטאן דער טערקישער רעגירונג אזא קונציק שטיקל ארבעט.

— עס פרייט מיר אויך, — האט אטאנאסיאס געלאכט דריקנדיק אים ווארים די האנט, — איך האב לייכט געקאנט געפאנגען ווערן און נאר דורך א גליקלאכן צופאל בין איך געראטעוועט געווארן.

דער מאן האט שמייכלענדיק געשאקלט מיטן קאפּ.

— איך וואלט גערן געוואלט הערן וואס די מיניסטארן וועלן דערצו זאגן, קאפּיטאן, חא, חא, חא.

— ווי גייט עס אייך ? — האט דער קאפּיטאן געפרעגט, — נעמט מען נאך ביי אייך אימער גרויסע שטייערן, הערשט נאך ביי אייך אלץ ארמוט צווישן די דארפס לייט.

— א, קאפּיטאן, עס איז שרעקלאך, דאס פארדינסט איז קליין און די שטייערן זיינען גרויס, ראך קימערט עס דער רעגירונג. מען זויגט אויס אונזער לעצטן טראפּן בלוט און מיר ווערן גרויזאם באשטראפט ווען מיר באצאלן ניט אזוי שנעל די שטייערן.

אטאנאסיאס האט אים געגעבן אייניקע גאלדענע מטבעות און ער האט אים געבעטן אז ער זאל עס צוטיילן צווישן די ארימעלייט פונם דארף. נאכהער האט ער אים געבעטן אז ער זאל אים ארויסגעבן זיינע פערד.

ווען אטאנאסיאס האט אין א קורצער צייט שפּעטער באטראכט די פערד האט ער זיך געפרייט, דער פּויער האט אויף זיי גוט אויפגעפּאסט.

ער האט דעם מאן גוט באלוינט פאר זיין מי און ער האט אים ניט געלאזט אז ער זאל אים דאנקען.

באלד האט אטאנאסיאס און זיינע באגלייטער געשווינט געריטן צוריק און אין אייניקע מינוטן האבן זיי זיך געפונען אויף דעם פלאץ וואו די איבעריקע באנדיטן זיינען געשטאנען.

יעדער איינער האט באקומען זיין פערד, אייניקע האבן זאגאר געהאט צוויי פערד, דער קאפּיטאן האט באפוילן מען זאל שנעל זיך פארבארייטן אין וועג אריין.

די באנדיטן האבן אומצופרידן געמורמלט צווישן זיך, זיי האבן זיך נאך געפילט מיד ווייטער צו מארשירן.

איין דראָענדער בליק פונם קאפּיטאן האט זיי געמאכט צום שווייגן, אטאנאסיאס האט זיך געוואלט ארויפזעצן אויף זיין פערד אבער פלוצלונג איז קורד אלי צוגעקומען צו אים.

— הער, וואס זאלן מיר טאן מיט אייער יונגער פרוי, זי איז קראנקלאך, איך האב מורא, דאס מיר וועלן זי לעבעדיק ניט ברענגען אין לאגער.

א טויטע בלאסקייט האט באדעקט דעם געזיכט פונם קאפּיטאן.

— וואו איז זי ? ציג מיר, איך וויל זי זעען, — האט ער געשטאמלט, און צוזאמען מיט קורד אלי'ן איז ער צוגעגאנגען צו דעם פלאץ וואו מיריאנא איז געלעגן אויף א הויפן שטרוי.

זי האט געהאלטן די אויגן צוגעמאכט און איר געזיכט איז געווען געל ווי וואקס, איין פוס איז געווען פאלשטענדיק נאקעט און קארלא פעלעטי האט צוגעלייגט קאלטע צו דעם.

— זי איז איצט אנמעכטיק פאר שמערץ, — האט קארלא געזאגט שטיל אין דער פראנצויזישער שפּראך.

— זי איז איצט — —

אויף אטאנאסיאס'עס געזיכט האט זיך אפּגעשפּיגלט א ביטערער קאמף.

— א, גאט, זי וועט דאך ניט שטארבן ? — האט ער הארצרייסנד געשטאמלט און ער האט געקוקט אויף דעם קינסטלער.

— ניין קאפּיטאן, זי איז נאר מיד, זי מוז באלד בעסער ווערן, — האט ער איר געטרייסט.

— גוטע אויפפּאסונג און א רוע און זי וועט ווידער פאלשטענדיק געזונט ווערן.

און פלוצלונג האט מיריאנא לאנגזאם אויפגעעפנט די אויגן.

זי האט באגעגנט זיין בליק, וועלכער האט פול מיט צערטלאכקייט גערוט אויף איר.

— מיריאנא, דו לעבסט ! — האט עס גליקלאך געקלונגען פון זיינע ליפּן.

א שמייכל האט זיך באוויזן אויף אירע בלאסע ליפּן, ווי שיין זי האט איצט אויסגעזעען.

ער האט זיך טיף צוגעבויגן צו איר און ער האט באריהרט איר האנט מיט זיינע ליפּן און א לייכטע רויטקייט האט באפארבט זיין געזיכט.

— ביזטו שטארק גענוג צו רייטן אויף א פערד ? — האט ער געפרעגט מילד.

— איך וועל עס פּרובירן, — האט דער שטילער ענטפער אירער געלויטעט.

זי האט פלוצלונג אפּגעקערט איר קאפּ און זיין געזיכט האט זיך פאלשטענדיק פארענדערט. זיינע אויגן האבן צארנדיק און פינסטער געקוקט ארום זיך — עס איז ווידער געווארן דער ווילדער קאפּיטאן טאשא, דער פירסט פון די בערג.

זיין ברוסט האט זיך געהויבן אין שטורמדיקע אטעמציגע און ער האט קאלט געזאגט:

— זיי ניט אומרואיק, דיין אונגארישער פריינט וועט דיר נעמען אויף זיין פערד, ביי אים פילסטו זיך דאך זיכער.

ער האט ביטער געשמייכלט און אן א קוק צו טאן אויף איר האט ער זיך צוריקגעקערט צו די באנדיטן.

מיריאנא האט ביטער געוויינט און ווענדענדיק זיך צו איר איידעלן באשיצער, האט זי געשטאמלט:

— איך האב איצט אטאנאסיאן ווי געטאן, א, דאס האב איך ניט געוואלט, ער האט אזוי אויך גענוג.

קארלא האט איר געטרייסט. ער האט זי זאנפט אויף דעם פערד וואס איז געשטאנען פאר אים ארויפגעזעצט און נאכהער האט ער זיך אויף אויף אים ארויפגעכאפּט. מיריאנא האט אנגעשפּארט איר קאפּ אויף זיין ברוסט און זי האט שטיל געוויינט.

דער קאפּיטאן האט פינסטער געקוקט אויף זיי ביידן און גלייך האבן אלע גענומען רייטן אין שנעלן גאלאפּ.

עס איז געווען א שיינע נאכט. די לבנה האט העל און קלאר געשיינט און די קילע לופט האט דערפרישט די רייטער.

פאר קארלא פעלעטי איז עס געווען א ביטערע אויפגאבע, זיין פערד האט ניט איין מאל געוואלט אראפּווארפן זיי ביידן און מיריאנא פלעגט זיך מיט א שרעקנס געשריי אנהאלטן אן איר באשיצער. ווען דער קאפּיטאן האט דערהערט איר געשריי האט ער דערשראקן געפרעגט:

— וואס איז עס, האט אן אומגליק פּאסירט ?

גלייך איז קורד אלי געשטאנען לעבן אים.

— ניין, הער, — האט דער לייטנאנט געלאכט, — דער פידלער איז קיין רייטער ניט און דאס פערד האט

— גייט רעכטס אין וואלד, ביז איר וועט קומען לעבן א קוואל, דארט זאלט איר זיך באהאלטן. זעקס מאן פון אייך וועלן מיט מיר אראפּשטייגן פון די פערד און מיר וועלן זיך דא אוועקלייגן, אום צו זען ווער עס זיינען דאס די רייטער.

— ווען איך וועל א פייף טאן, דאן זאלט איר שנעל צולויפן, דאס וועט זיין א צייכן, דאס די צאל פון דעם שונא איז קליין און מיר וועלן זיי לייכט באזיגן.

די באנדיטן האבן אויסגעפאלגט דעם באפעל פון זייער קאפּיטאן, דער הויפּטמאן האט זיך מיט זעקס פון זיינע לייטע געלייגט אויף דער ערד, די צוויי געפאנגענע האבן די באנדיטן מיט זיך מיטגענומען.

אין א געשפּאנטער דערווארטונג האט זיך אטאנאסיאס איינגעהערט. דאס פארן פון א וואגן האט געקלונגען און אויך די שריט פון פערד האבן זיך געהערט. די הענט פון די זיבן מענער האבן פעסט אנגענומען זייערע רעוואלווערן און זיי זיינען געווען גרייט צו א קאמף.

ענדלאך איז דאס געשפּאן געקומען נאענט און אטאנאסיאס האט גלייך באמערקט, דאס עס איז ניט קיין טערקישע מיליטער.

ער האט דערזעען דעם וואגן, וועלכער איז געווען געשפּאנט אין פיר פערד און דעם מאן וואס האט געריטן לעבן אים. אטאנאסיאס האט אויפגעהויבן זיין ביקס, פיליכט איז עס א גוטער פאנג.

דער קאפּיטאן האט באמערקט ווי פון וואגן האט א הער ארויסגעשטעקט זיין קאפּ און ער האט געפרעגט דעם רייטער:

— איז די געגנט זיכער ?

— מעכטיקער הער, זארגט זיך ניט.

— האט דער ענטפער געקלונגען, — ווער קאן אונז דא איבערפאלן ?

גלייך האט אטאנאסיאס ארויסגעשאסן אין דער לופטן, די פערד האבן זיך שטארק דערשראקן און די צוגעלאפענע באנדיטן איז שנעל געלונגען זיי אפּצושטעלן.

דער רייטער האט איצט געשאסן אויף אטאנאסיאסן אבער ער האט ניט געטראפן. אין דעם נעקסטן אויגנבליק איז דער רייטער געבונדן געווארן פון צוויי באנדיטן. פון דעם "קוטשער" האט מען אפּגענומען די בייטש און דער מאן וואס איז געזעסן אין דער קארעטע האט ניט געוואגט דעם קאפּ ארויסצושטעקן.

א פרויען שטימע האט פלוצלונג געקלונגען פון וואגן, וועלכע האט הויך און שמערצלאך גערופן נאך הילף.

בליצשנעל איז אטאנאסיאס צוגעלאפן צום וואגן, — די דאזיקע פרויען שטימע איז אים פארגעקומען באקאנט.

מיט דעם רעוואלווער אין דער האנט האט ער אויפגעעפנט די טירל פונם עקיפּאזש.

קאפּיטל 46

א געהיימניספולע נאכריכט

ארעם אין ארעם געשלאסן האט סטאניסלאוס לעבינסקי ארומגעשפּאצירט מיט זיין עליזאבעט אין פּארק.

די בלויע אויגן פון זיין שיינער כלה האבן גליקלאך געקוקט אויף אים, ער איז פון טאג צו טאג געווארן בעסער.

זי האט ניט געפילט ווי זיין קראנקהייט האט איר אנגעשטרענגט, ווי איר געזיכט איז געווארן נאך מער דורכזיכטיקער און ווי אירע אויגן האבן באקומען א מאדנעם גלאנץ, אבער סטאניסלאוס האט עס באמערקט, און מיט אומרואיקייט האט ער געקוקט אויף די בלאסע געזיכטסציגע פון זיין געליבטע.

— מיין עליזאבעט, — האט ער אנגעפאנגען, — דו פילסט, דאס מיין קראנקהייט האט דיר אנגעגריפן און דו ווילסט עס מיר ניט זאגן.

— ניין, סטאני, — האט זי געענטפערט מיט א שמייכל, — איך פיל זיך פאלשטענדיק געזונט; איך בין גליקלאך וואס דו ווערסט אימער בעסער. מארגן וועל איך זיך צוריקקערן צו מיין פאטער, דען איך האב שוין מער ניט וואס צו טאן.

ער האט זי שטורמיש צוגעצויגן צו זיך און ער האט באדעקט איר געזיכט היסע קושן.

— ווי שווער עס איז מיר דיך אפּצולאזן פון זיך, — האט ער ליידנשאפטלאך געזאגט, — אבער די שיידונג וועט נאר זיין אויף א קורצער צייט, אין אייניקע וואכן ארום וועל איך דיר ווידער אריינפירן אין מיין הויז אלס מיין פרוי.

שריט האבן זיך געהערט. א דינער איז צוגעקומען און ער האט אים דערלאנגט א דעפּעשע. ווען דער דינער איז אוועק האט סטאניסלאוס צוגעצויגן, זיין כלה אויף דער באנק און דאן האט ער די דעפּעשע פאנאנדערגעעפנט.

א טויטע בלאסקייט האט פלוצלונג באדעקט זיין פנים, ער האט שמערצלאך געזיפצט און זיינע אויגן האבן שרעק אויסגעדריקט.

— וואס איז דיר געליבטער ?

זעט און הערט די
וועסטינגהאוז קאלומייר ראדיא
אין
Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2ND MAY 1670.

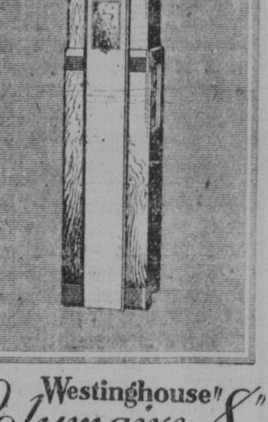

Westinghouse "Columaire 8"

ארטור ק. פוטלענד
מ. א. מוזיק. בעטש., פ.סי.סי.א. פ.ט.ק.ל.

באריטמטער מוזיקער, ארגאניסט און כארמייסטער, וועסלי יונייטעד טשורטש, סופּערווייזער אף מיוזיק פאר וויליאם פּאבליק סקולס, ווערט באטראכט אלס איינער פון די סאמע אנגעזעענסטע מוזיקער אין קאנאדע.

מר. פוטלענד האט געזאגט:

"איך גלויב אז די אנווענדונג פון דעם פּרינציפּ פון דער "קאלום אף עיר" (לויע פון לופט) איז א גרויסער פארשריט אין דער וויסנשאפט פון רעפּראדוקציע פון קלאנג. דורך דעם דאזיקן מיטל קאן די קאלומייר ראדיא פּרעזענטירן בראדקעסטס מיט מער רעזאנאנס און מיט מער טרייהייט צו די גרונט פּראגראמען ווי עס איז ווען פריער מעגלאך געווען."

פארקויפט ביי דילערס וואס שעצן הויך אייער פאטראנאזשירונג

סענד געשטאמלט, קאן איך ניט וויסן וואס עס צווינגט דיר צו שיידן זיך איצט פון מיר.

— ניין, מיין טייערע, איך קאן עס דיר ניט זאגן, האט ער איר טרויעריק געענטפערט, — צו דעם וואס האט מיר אמאל געראטעוועט דאס לעבן האב איך געגעבן מיין ערן ווארט, דאס איך וועל אים אויך רעטן, דעם דאזיקן ערן ווארט וויל איך איצט היטן, עליזאבעט.

— אין דער דאזיקער דעפּעשע בעט דער אומגליקלאכער הילף, צווישן אנדערש שרייבט ער: "רעטע מיך אזוי ווי איך האב דיר אמאל געראטעוועט".

— זאג, געליבטע, איז עס ניט מיין פליכט צו העלפן דעם אומגליקלאכן ?

די בלויע אויגן פון דער שיינער מיידל האבן געשטראלט און זי האט ערנסט געזאגט:

— יא, מיין סטאני, דו מוזט עס טאן, דו מוזט אים רעטן.

— וועסטו, קיינמאל ניט פרעגן געליבטע, ווער דער אומגליקלאכער איז ? איך האב אמאל געשווארן, דאס איך וועל שווייגן און איך קאן מיין שבועה ניט ברעכן ביז עס וועט מיר געלינגען אים צו רעטן.

— ניין, סטאניסלאוס, קיינמאל ניט וועל איך וועלן וויסן דעם נאמען פון דער פּערזאן צו וועלכער דו ביזט פארפליכטעט, איך קאן דיין איידעלן הארץ, איך ווייס דאס דו וועסט קיינמאל קיין אומרעכט ניט טאן.

— איך דאנק דיר עליזאבעט פאר דיין צוטרויען — האט ער געשטאמלט אפּקערנדיק דעם קאפּ.

שווייגנד זיינען זיי ביידע געזעסן ניט געפינענדיק קיין ווערטער אויסצודריקן זייערע שטורמישע געפילן.

צו וואס דאס ריידן, אמת'ע ליבע פארשטייט זיך אן ווערטער.

א שמערצלאכער זיפץ האט פלוצלונג ארויסגעפלאצט פון זיין ברוסט.

— מיין סטאני, זארג זיך ניט, דו האסט זעלבסט געזאגט דאס די שיידונג איז נאר אויף א קורצער צייט, דאן וועלן מיר זיך ווידער זעען.

ער האט די שיינע מיידל צוגעצויגן צו זיך און באמערקנדיק די צוויי געהיימניספולע ראזעווע פלעקן אויף איר געזיכט, האט געשווידערט.

— עליזאבעט, — האט ער געזאגט מיט א קלאנגלאזער שטימע — איך וועל דיר איצט אפּפירן צו דיין פאטער אום צו נעמען פון אים אפּשייד — איך מוז אזוי שנעל ווי מעגלאך מאכן מיין רייזע, יעדער אויגנבליק אז דאס לעבן פונם אומגליקלאכן ברענגען אין דער העכסטער געפאר.

זי האט געשאקלט מיטן קאפּ און שנעל האבן זיי ביידע זיך געלאזט גיין צו דער הויז.

דער הימל פון זייער גליק אויף וועלכן די זון האט ערשט ניט לאנג געשיינט, האט זיך פארצויגן מיט פינסטערע וואלקנס.

אין א האלבער שטונדע שפּעטער איז סטאניסלאוס מיט זיין כלה געפארן

ווער האט מער הנאה פון לעבן -- דער מאן אדער די פרוי?

אין איירעפּע האט לעצטנס א שרייבער אויפגעהויבן די איבעריקעלטע, אימער נייע, דאך שטענדיק אינטערעסאנטע פראגע: ווער איז גליקלאכער, ווער האט מער הנאה פון לעבן — דער מאן אדער די פרוי ?

און די פראגע האט אויף יענעם זייט ים פאראורזאכט א רושם, מענשן פון אלע קלאסן, פון אלע ריכטונגען און שאטירונגען האבן זיך מיט איר פאראינטערעסירט און וואו נאר עס טרעפן זיך צוזאמען צוויי מענשן, ווערט די הויפּט דיסקוסיע געפירט ארום אט דער פראגע.

און אויך אזוי פיל איז די דאזיקע פראגע געווארן דער געשפּרעך פון טאג, אז זי האט אפילו געפונען אן אפּקלאנג אויף דעם דאזיקן זייט ים, אויך ביי אונז אין אמעריקע האט מען זיך מיט איר פאראינטערעסירט און מען האט זי אנגעפאנגען צו דיסקוטירן. האט די באקאנטע אמעריקאנער שרייבערן, ליליען דזש. גען, באשלאסן אנצופרעגן זיך וועגן אט דער פראגע ביי פּראמינענטע פערזענלאכקייטן ביי

מיינונגען וואס פּראמינענטע מענשן האבן ארויסגעזאגט אין דער דאזיקער פראגע

אונז אין לאנד און זי ברענגט זייערע מיינונגען ארויס אין א לייענגערן ארטיקל וואס זי האט אפּגעדרוקט אין דעם "זונטאג'דיקן לעדזשער".

זייענען די אויסגעדריקטע מיינונגען און ענטפערן אויף דער פראגע זייער אינטערעסאנט און זייער פארשיידנארטיק. די שרייבערן האט זיך ניט באגרעניצט מיט אירע פראגן בלויז צו מענער אדער פרויען, זי האט אריינגענומען ביידע געשלעכטער, דערפאר געפינען מיר טאקע מענער וואס דיינקען, אז מענער האבן מער הנאה פון לעבן און מענער וואס דיינקען, אז פרויען האבן מער הנאה פון לעבן. און אויך פרויען זיינען אויף אזא אופן צעטיילט אין זייערע מיינונגען.

וועט פאר אונז זיין אוממעגלאך צו ברענגען אלע מיינונגען, וועלכע די שרייבערן פארקערפּערט אין איר לייענגערן ארטיקל, מיר וועלן אבער ארויסכאפּן א פּאר פון די אינטערעסאנטערע.

לינא מערעסין פיליפּס, די באקאנטע לאיערקע און פעמיניסטן זאגט, אז פרויען האבן מער הנאה פון לעבן ווי מענער, כאטש זי גלויבט נאך אלץ אז די מעגלאכקייטן און געלעגנהייטן אין לעבן געהערן דעם מאן. אומגליקלאכערוויזע, זאגט זי, זיינען די מענער אבער געווארן דער נידעריקער געשלעכט. זיי פארשווענדן זייער מערסטע צייט צו מאכן געלט, וואס זייערע פרויען און געליבטע גיבן אויס. זעלטן צו געפינען א מאן וואס איז באמת פאראינטערעסירט אין מוזיק, ליטעראטור, דראמע און קונסט בכלל. זיין הויפּט אויפגאבע איז צו מאכן געלט און ער האט קיין צייט ניט הנאה צו האבן פונם לעבן.

בילי בוירק דיינקט אבער פארקערט. מענער, זאגט זי, האבן מער הנאה פון דעם לעבן ווי פרויען. דער מאן, האלט זי, איז דער נאטורס ליבלינג. זיין טעמפּעראמענט און זיין גאנצער צוזאמענשטעל איז אזא וואס גיט אים א גרעסערע מעגלאכקייט הנאה צו האבן פונם לעבן. ער ווייסט ניט וואס עס מיינט צו פארגיסן טרערן, אריינפאלן אין היסטעריקע אדער דורכלעבן שלאפלאזע נעכט איבער אן אויפרעגונג אדער אן אנטוישונג. ער גייט דורך דאס לעבן ווי א קליין אינגל, אימער זוכנדיק ראמאנס און אוואנטיורע און ווי עס איז געפינט ער עס. ער קימערט זיך ניט ווען ער דערזעט די ערשטע גרויע האר אדער דעם ערשטן קנייטש אויף זיין פנים. פאר א פרוי זיינען דאס אבער שרעקלאכע סמנים, סמנים פון אלט ווערן, פון פארלירן איר יוגנט און רייץ און זי זארגט אזוי פיל וועגן דעם, אז זי האט קיין צייט ניט הנאה צו האבן פון לעבן.

האראס מ. קאלען זאגט, אז פון אויבען אויף קאן עס טאקע אויסזעען אז דער מאן האט מער הנאה פונם לעבן ווי די פרוי, דערפאר וואס מענער האבן מער פארשיידנארטיקע אקטיוויטעטן און ליידן פון ווייניקער רעפּרעסיעס. אין אמת'ן, גלויבט ער אבער, אז די פרויען פון דעם רייכן און זארגלאזן קלאס האבן הנאה פונם לעבן ווי מענער. פרויען פון דעם ארבעטער קלאס, כאטש זיי טראגן שווערע לאסטן, האבן אבער אפּט מער הנאה פונם לעבן ווי די פרויען פונם מיטלען קלאס, וועלכע ווערן געהאלטן אין פונדאמענטאלן גאר ניט טאן און וועלכע שטעלן צו די גרעסטע אומצופרידענע.

פּראפעסאר יאסטראוו האלט אז פארגלייכונגען אין דער דאזיקער פראגע זיינען כמעט ווי אוממעגלאך, ווייל די הנאה פונם לעבן איז אפּט גאנץ פארשיידן ביי מענער און ביי פרויען. ער וואלט בעסער געזאגט, אז די מעגלאכקייטן הנאה צו האבן פונם לעבן איז טעמפּעראמענטאל. עס ווענדעט זיך ווי אזוי מען קוקט אויף דער זאך. נעמט מען אין אכט געלעגנהייטן, אביסל כאראקטער און טעמפּעראמענט, דאן מוז מען קומען צום שלוס, אז די פרוי האט מער הנאה פונם לעבן. וואלט מען אים אבער צוגעדריקט צו דער וואנט, וואלט ער געמוזט צוגעבן אז דער מאן האט מער הנאה פונם לעבן ווי די פרוי.

שוין דערפאר אליין וואס די פרוי גיט דעם מאן מער גליק ווי דער מאן קאן ווען עס אין האפן צו געבן דער פרוי. מען וואלט, זאגט ער, געדארפט שטעלן די פראגע אזוי: ווער גיט ארויס מער גליק און הנאה לעבן, דער מאן אדער די פרוי ? און דאן וואלט יעדער מיט באשטימטקייט געענטפערט אז די פרוי.

עדי קאנטאר האלט אויך אז די פרוי האט מער הנאה פון לעבן ווי דער מאן. דערפאר וואס זי געפינט צופרידנהייט אין פוצן זיך, אין מאכן זיך אויסזעען שיין, אין פארמאגן רייץ און צוציאונגס קראפט, אין דערציען קינדער און אין דער קונסט און מוזיק, וואו די שיינקייט איז א טייערע און ניט קיין איבערפלעכלאכע.

פרויען, זאגט ער, זיינען מער געדולדיק, מער אפּטימיסטיש. גייט זיי ניט אזוי ווי זיי ווילן, האבן זיי געדולד, ווארטן זיי — דאס רעדל וועט זיך איבערדרייען, עס וועט ווערן בעסער. מענער האבן אבער ניט קיין געדולד — זיי זיינען די פארזארגער, די שפּייזער. זארגן זיי און דאס שטערט זיי הנאה צו האבן פון דעם לעבן.

אלזא, מיט וועמען איר זאלט ניט איינשטימען, איין זאך וועט איר מוזן צוגעבן — די פראגע איז א גאנץ אינטערעסאנטע.

א בוך איבער "מאקסים גארקי און זיין רוסלאנד"

(שלוס פון זייט 2)

אויך גארקיס פארדינסטן פאר דער ליטעראטור טשעכאוו עפּאכע, טראץ דעם דיכטערס "ראמאנטישער שוואכקייט". ער האט אריינגעטראגן אין אוצר פון דער רוסישער ליטעראטור די איריגע און ליידנשאפט פאר רעוואלט, און עס איז קיין צופאל ניט וואס גארקיס "איינגעבוירענע ניט איינשטימיקייט" האט אים ארויסגעבראכט אויף דער פאליטישער ארענע, וואו ער האט וואולקאניזירט די אטמאספערע מיט זיינע נאטירלאכע עמאציעס פון פּראלעטארישן פּראטעסט קעגן אומגערעכטיקייט און בירגערלאכן סטאטעטשענעם קאנווענציאנאליזם, וואס איז דורכגעדרונגען מיט שקר און צביעות.

קאון האט זיין קריטיש ווערק דערגענצט מיט אן אויספירלאכער גלענצענדער ביאגראפיע פון גארקין, צוזאמענגעשטעלט פון דיכטערס פראגמענטאלע זכרונות און ער האט אויך גארקין פערזענלאך שטודירט אין זיין איטאליענישער זומערהיים אין "קאפּא די סארענטא".

קיין וואונדער ניט וואס דער בוך "מאקסים גארקי און זיין רוסלאנד" איז ארויסגעקומען אזוי פאלקאם און אינטערעסאנט, און מעג באגריסט און באנוצט ווערן פון אינטעליגענטע לעזער.

באנוצט זיך מיט די קאלומס
— פון —
"דאס אידישע ווארט"
פאר אלע
היימישע און געשעפטס
אנגעלעגנהייטן

$1500
DOLLAR
קעש
און
ווערטפולע פרייזן
וועלן אוועקגעגעבן ווערן
פריי
צו די לעזער פון
אידישע ווארט
לעזט די איינצלהייטן און די